

Vemo sicer, da nimajo srezka načelstva kakih zgodovinarjev na razpolago pri spornih slučajih in menda tudi ne pomožnih knjig, kakor Zahna, Kindermanna, Janischa ali Schmutza, da se prepričajo sama o stari obliki kakega krajepisnega imena. Istotako pa tudi nimajo pravice spreminjati svojevoljno krajevnih imen in po svojem – zlasti pa takrat ne, ako ni za to nikakega povoda. Nasprotno, naj se drže pri spornih slučajih gesla, da edinole ljudstvo govori prav, ne pa kak profesor nedomačin, ki ni nikoli čul krajevne govorice.

Želeti bi bilo bolj, da bi bile zginile pri tej priložnosti imenske pošasti, kakor »Majšperk« (mesto »Lešje«), kakor je že tud zginil »Lajteršperk«, kjer se je poseglo zopet na staro zgodovinsko ime »Košaki«.

Takih sprememb bi pa uradi sploh ne smeli tako na kratko roko izvrševati, ker lahko take navidezno skrajne malenkostne spremembe povzročijo zelo občutne posledice. — Naj omenimo samo, koliko sitnosti so imeli mnogi po prevratu radi domovinske pravice, ker se krajevna imena niso strinjala z uradnimi podatki. Tudi slučaj, da je umrl komu bogati stric ali ujec v Ameriki, spada sem. Dedič je n. pr. iz občine »Podvinice«, toda zdaj pristoja v občino »Podvinci«, in sodnija ga ne prizna kot dediča, ker ni več iz občine »Podvinice«, kakor to določa oporoka, če je tudi vse drugo na jasnom. Starejši sodniki vedo o takih slučajih mnogo pripovedovati.

Doživelj smo pa že tudi sami tako nepriliko. — Po prevratu je nekdo nasilno zahteval, da se mora vnaprej imenati »Rače« glasiti in pisati kot »Račje«. Pokojni dr. Pipuš je na to dal takoj napisati na svojo opekarino v Račah: »Opekarna v Raču« in na postaji so ime »Rače« tudi spremenili v »Račje«. Toda od domačinov se za to novotrijo nihče ni brigal. Prišel je dalje iz »Rače« in ne iz »Račjega« in je bil na sejmu v »Račah«, ne pa na »Račjem«. Pritiskali so tudi v šoli na mladino, da pomaga izpodriniti staro ime, toda vse zastonj. Domačin je vedno le stopil v vlak v »Račah« in je tudi tam izstopil, nikakor pa ne v »Račjem«. Uvesti se je moral čez par let uradno zopet staro ime, ko je ta imenska zmeda zakrivila že nebroj neprilik raznim državnim uradom.

Tu je tudi umestno opozoriti na rabo predlogov, »na« in »v« pri krajevnih imenih, – za katere nima nedomačin sploh pravega čuta. Haložan gre na Ptuj, Hajdin, Polškovo, Podlože, Sestrže, tujec pa v Ptuj, Hajdin itd., ker ima prvi pred očmi vtis, da gre na kakovo vzvišeno mesto (branišče) še iz podovanega jezikovnega čuta. D. Z.

Denar v nevarnosti!

Ko boste ta napis prečitali, nikar ne mislite, da vam bomo razlagali, da je

denar v nevarnosti na tak način, da bo izgubil današnjo vrednost. Nekaj drugačega vam moramo povedati.

Denar v vaših domačih hišah skrit je v nevarnosti! Koliko jih je, ki so že z življenjem plačali skrivanje svojega denarja. Ropanje se je tudi dandanes že tako razvilo, da bi skoro bilo potrebno vsako noč samo bedeti. In zakaj je toliko ropov? Nepošteni ljudje, ki hočejo priti na krivičen način do denarja, vedo, da imajo ljudje denar doma. Svoj čas, ko so ljudje vlagali, ni bilo ropov. Nevarnost ropov je pa letos še povečana in sicer zato, ker je vedno večje število onih, ki brez posla tavajo okrog po deželi.

Kam torej z denarjem? Naložite ga! Res, da oni, ki imajo vložen denar, niso dobili vsega naenkrat ven, ker ga posojilnice tudi niso še izterjale od dolžnikov in to ne gre tako hitro. —

Zdaj pa se neve naložbe nič več ne izposejujejo, zato se neve vloge tudi lahko tečno izplačujejo.

Vprašajte pri Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru, pa boste dobili natančno navodilo!

Denar doma je v nevarnosti!

*

Nekaj sprememb v zakonu o zaščiti kmeta.

Odbor za proučevanje zakona o zaščiti kmeta je predložil te le spremembe in sicer:

Obrestna mera, ki je bila v zakonskem načrtu predvidena za kmečke dolbove z 8 odstotki plus 2 odstotka za amortizacijo, se zniža za 1 odstotek, tako da bodo morali kmetje plačati za stare dolbove 7 odstotkov obresti ter 2 odstotka amortizacije, torej skupno 9 odstotkov. Če je upnik zasebnik, ki ima nikakih režijskih stroškov, se določi obrestna mera na 4 odstotke.

Prvotno je načrt predvideval veljavnost tega zakona za dobo 1 leta, računajoč od dneva objave v »Službenih novinah«. Ta določba je bila sedaj ćrtana, tako da bo kmel zakon, ako bosta Narodna skupščina in senat to odobrila, t. j. jeno 1. jaro in ne bo časovno omejen, kakor je bilo prvotno mišljeno.

Na drugi strani je razširjena veljavnost zakona in v pogledu velikosti posestev, ki naj bo zaščitijo. Prvotno je zakon določal, da se nanaša samo na posestva do 50 ha za posameznike in 100 ha za zadruge. Sedaj pa je sporazui o sklenjeno, da se poveča obseg posestev za posameznike na 75, a za zadruge na 200 ha obdelane zemlje, s čimer bo krog zaščitencev precej močno razširjen.

V načelu je bilo sklenjeno, da more vsak kmet zahtevati od pristojnega sreskega, odnosno okrožnega sodišča, uradno ugotovitev glede svojih dolgov. Če se ugotovi, da presega zadolžitev 70 odstotkov celokupne vrednosti njegovega imetja, potem mu višek dolgov odpis (načelo poravnave) in lahko gre ta odpis do 10 odstotkov dolgov.

*

Izlet gostilničarjev in vinskih trgovcev v Ormoško-ljutomerske goricce: Z ozirom na obvestilo Zveze gostilničarskih zadrug v Mariboru, da se izlet gostilničarjev preloži na poznejši čas, je akcijski odber vinogradnikov iz Ormoško-ljutomerskih goric, ki se je sestal na dan določenega izleta dne 29. m. m. v hotelu Rajh v Ormožu polnoštevilno, sklenil naslednje: Akcijski odbor se strinja s sklepom Gostilničarske zveze, da se preloži izlet na poznejši čas. Sklene se soglasno, da se naj ta izlet vrši na dan 12. in 13. decembra t. l. v zvezi z vinskim sejmom v Ivajnkovcih. Spored: Dne 12. decembra sprejem gostov na kolodvoru v Ormožu, zatem preizkušnja vinskih vzorcev iz Ormoško-ljutomerskih goric v hotelu Rajh v Ormožu. Potem izlet gostov v spremstvu vinogradnikov na posamenze vinske griče in kleti. Dne 13. decembra obisk vinskega sejma v Ivajnkovcih. Za prevoz gostov v vinske gorice bo preskrbljeno. Vabimo vse že prijavljene gostilničarje in vinske trgovce, da se za gotovo in polnoštevilno udeležijo tega izleta ter preizkušnje vinskega pridelka v Ormožu in v Ivajnkovcih. Gostilničarska zveza se naproša za blagohotno sodelovanje in obvestilo gostov-udeležencev iz Nemške Avstrije. Pridite v naše vinske gorice, kjer boste našli to, kar rabite: pošteno, pristno, žlahtno vinsko kapljico, ki je letošnja posebno izbrana, po nepretirani ceni.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 3. decembra so pripeljali špeharji 43 komarov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 12 do 13 Din, slanina 14–15. Kmetje so pripeljali 16 voz sena po 85–90, 4 otave po 80–90, 1 voz detelje 110 Din, 59 voz krompirja po 1–1.50, 6 čebule 2.50–3, česen 8–10, 9 zelja po 1.50–2.50, kislo zelje 4, repa 2, jabolka 1.50–4, hruške 3–7, grozdje 6–10; celi orehi 5–6, luščeni 16–18, kostanj 1.50, pečen 4, fižol 2.50–3.50, pšenica 1.50–1.75, rž 1.50, ječmen 1.50, koruza 1.50, oves 1–1.25, proso 1.50, ajda 1.25, ajdovo pšeno 6. Srna 1 kg 6–10, zajec 20–25, fazan 15–18. Smetana 10–12, mleko 2–3, surovo mleko 24–26, jajca 1.50–1.75. Kokoš 20–25, piščanci 20–55, gos 40–60, puhan 50–70, raca 20–30 Din.

Pohlep po srebru in zlatu.

V sedanjem času obče gospodarske krize se podi na tisoče moških po pogorjih Kanade, Mehike in Južno Ameriko, ki iščejo srebro, čeravno je cena srebra na svetovnem trgu tako nizka, kakor doslej sploh ne pomnijo. Mnogo iskalcev srebra, da cele ekspedicije so bile financirane od bogatinov, ki dobitjo le polovico doseženega dobička kot obresti za investirani kapital. Izdatki ogromnih denarnih svot so potrebeni, predno se izplačajo odkrite srebrne jame. Ekspedicije so opremljene z najmodernejsimi pripomočki. Drugi iskalci srebra so zopet ljudje, ki glejajo v stikanju za to plemenito kovino svoje zadnje upanje. Opremljeni so le s